گزارش تمرین شماره سه

امیر محمد رنجبر پازکی	نام و نام خانوادگی
۸۱۰۱۹۹۳۴۰	شماره دانشجویی

سوال 1 - مساله بورس

برای حل این مساله ابتدا نیاز است تا مساله را به صورت یک MDP تعریف کنیم. برای این کار باید اجزای مساله تعریف شود و سپس، به بیاده سازی پر داخته می شود.

مهمترین جز در این مساله حالت(state) است. حالت برای این مساله به صورت مجموعه سرمایه فرد و قیمت شرکتهای C ،B و D تعریف می شود.

عمل agent سه حالت دارد. یا فرد هیچ سهام نمی خرد یا یک سهام یک شرکت را می خرد یا دو سهم از دو شرکت را می خرد. شرکت را می خرد.

پس از هر عمل، با احتمالی به یک حالت دیگر می رویم که ممکن است ناشی از تغییر قیمت یک سهام باشد یا بر مبنای تغییر قیمت خریداری شده میزان سرمایه ما نیز تغییر کند. احتمال رفتن به هر state نیز بر مبنای احتمال تغییر قیمت سهامها تعریف می شود که تابع احتمال انتقال را می سازد. جایزه در این مساله برابر سود یا ضرری است که از معامله سهام داشته ایم.

الف) برای پیادهسازی این سوال یک environment به نام MDPEnvironment در فایل mdp_env.py نوشته شده است. این عامل در ابتدا همه حالتها را تولید میکند و عملا تابع انتقال را میسازد. در حقیقت، next_states بیانگر احتمال حالت بعدی و reward به شرط بودن در حالت فعلی و عملی a است. سپس، عامل مورد نظر با استفاده از تابع get_proability_and_reward محیط با دادن حالت و عمل مورد نظر میتواند شناسه حالت بعد، جایزه و احتمال انتقال را بگیرد.

عامل موردنظر در stock_agent.py با نام StockAgent پیادهسازی شدهاست. این عامل با استفاده از evaluate_policy حلقه شامل دو بخش evaluate_policy و iterate_policy میکند. هر حلقه شامل دو بخش evaluate_policy و improve_policy است که به ترتیب به ارزیابی ارزش حالات با استفاده از سیاست فعلی و بهبود سیاست با استفاده از ارزش حالات و اعمال مختلف به دستمیآید. لازم به ذکر است برای سیاست نیز یک آرایه یک بعدی در نظر گرفته شده است چراکه سیاست بهینه به صورت greedy است و عمل بهینه احتمال ۱ و باقی احتمال صفر دارند.

پس از این که اعمال بهینه تغییری نکنند، سیاست پایدار شده است و بنابراین، می توان سیاست نهایی را دید. سیاست نهایی با استفاده از discount factor برابر ۹.۰ و با حالت اولیه گفته شده (دارایی: ۲۰ دلار، ارزش b: ۷۰ دلار، ارزش b: ۱۰ دلار)، عمل B است. خروجی کد در زیر دیده می شود.

Iteration #: 11
Delta: 0.0004370701672673505
Action values:
[7.139897574225592, 10.88248745963236, 7.13970428143842, 5.26713852892011, 10.882180829059234, 9.010938121366536, 5.26698016651593]
Optimal Action:

همانطور که دیده می شود، بهترین ارزش عمل به ازای خرید سهام $\mathbf{B}$ به دست آمده است. خرید $\mathbf{B}$ و $\mathbf{D}$ نیز عمل بدی نبوده است و بسیار نزدیک به این عمل ارزیابی شده است. همانطور که در نتیجه دیده می شود، این نتیجه طی ۱۱ iteration بدست آمده است.

- ب) نتایج زیر به ازای discount factor برابر 0.0، 0.0، و 0.0 به دست آمده است.
- Discount factor: 0.2

همانطور که در تصویر بالا مشاهده می شود در ۱۴ iteration نتیجه به دست آمده است و عمل B بهینه انتخاب شده است. همانطور که می بینید، ارزش اعمال به دلیل آینده نگری کمتر کمتر است.

• Discount factor: 0.5

همانطور که در تصویر بالا مشاهده می شود در iteration Λ نتیجه به دست آمده است و عمل B بهینه انتخاب شده است. همانطور که می بینید، ارزش اعمال به دلیل آینده نگری بیشتر نسبت به حالت قبل بیشتر است.

• Discount factor: 0.7

همانطور که در تصویر بالا مشاهده می شود در ۱۰ iteration نتیجه به دست آمده است و عمل B بهینه انتخاب شده است. همچنان، انتخاب B و C همزمان نیز اتفاق بدی نیست.

• Discount factor: 0.9

همانطور که در تصویر بالا مشاهده می شود در iteration ۱۱ نتیجه به دست آمده است و عمل B بهینه انتخاب شده است. همچنان، انتخاب B و C همزمان نیز اتفاق بدی نیست. همچنان، انتخاب B و C همزمان نیز اتفاق بدی نیست.

سرمایه گذار هر چه discount factor بزرگتری داشته باشد، بلندمدت تر نگاه میکند. در اینجا به دلیل ذات ثابت مسئله(احتمال سود و ضرر ثابت) و برتری نسبی یک سرمایهگذاری(B) نسبت به باقی سیاست بهینه تغییر نمیکند اما هر چه آینده نگری بیشتر باشد(discount factor)، تصمیم دقیق تر است و اختلاف تصمیم های نزدیک به هم بیشتر می شود و در نتیجه، با اطمینان بیشتری می توان خرید سهام B را نسبت به B و C توجیه کرد. در تصمیم گیری کوتاه مدت(discount factor) کوچک) این مقادیر به یکدیگر نزدیک ترند و تصمیم گیری سخت تر است. همچنین، ارزش گذاری منفی به ازای بعضی اعمال دیده می شود که در حالت دید بلند مدت این مسئله حل شده است و این نشان می دهد که سرمایه گذاری در حالت کلی و در بلند مدت احتمالا سود خود دارد.

از طرفی تا جایی با افزایش discount factor زمان تصمیمگیری و انتخاب سیاست بهینه کاهش می یابد چراکه اعمال ارزشهای خود را مطمئن تر پیدا می کنند و تغییرات کمتری وجود دارد ولی از جایی به بعد تعداد

iterationهای افزایش می یابد چراکه عامل بلند مدت تر نگاه می کند و به همین دلیل، ممکن است آینده نگری سیاست را بیشتر تغییر بدهد.

در متغیر policy عامل، عمل بهینه به ازای تک تک حالت وجود دارد. با پیش روی از روی آن میتوان مختلف رسیدن به خواسته مورد نظر را مورد بررسی قرار داد. (چرا که انتقال به حالات مختلف احتمالاتی است.)

سوال ۲ - كارخانه مواد غذايي

در این سوال حالت را به صورت زیر تعریف میکنیم:

- ۵۰۰ عدد برای حجم هر ماده ی اولیه: مواد اولیه در طول کار کارخانه به مواد غذایی تبدیل می شوند و از آنها کاسته می شود یا با خریدن آنها، به مقدار شان افزوده می شود.
- ۱۰۰ عدد به عنوان تعداد هر نوع مادهی غذایی: مواد غذایی از روی مواد اولیه ساخته می شوند و در انبار ذخیره می شوند تا در هنگام درخواست مشتری، آن ها برای مشتری ارسال شوند.
- ۰۰۰ عدد به عنوان میزان تقاضا (محبوبیت) هر ماده ی اولیه توسط مشتریان: هر چه خدمات رسانی به مشتریان بیشتر شود، میزان تقاضای کلی بالاتر می رود. در مقابل، اگر مشتری جنسی را بخواهد که موجود نباشد، نارضایتی حاصل برای او تقاضا را کم می کند و حتی ممکن است با پراکنده کردن نظر خود در شبکه های اجتماعی میزان تقاضای کل را تحت تأثیر قرار دهد. همچنین، میزان تقاضا بر مبنای عوض شدن ماه مورد نظر برای هر کالا نیز باید تغییر کند. چرا که درخواست مواد غذایی در ماه های مختلف متفاوت بوده و به همین دلیل، تقاضا از ماه جاری اثر می گیرد. این میزان محبوبیت هر ماده غذایی روی مواد اولیه آن به نسبت حجم مورد استفاده تقسیم می شود و محبوبیت ماده ی اولیه را می سازد.
  - یک متغیر به نام is_first_month که نشان دهنده قرار داشتن در اول ماه است.

اعمال، نحوهی انتقال از یک حالت به حالت دیگر و پاداش دریافتی به ازای هر عمل در این محیط به صورت زیر است: (لازم به ذکر است که برخی اعمال به صورت رویداد هستند و در زمان مشخصی اتفاق میافتند.)

1. ۵۰۰ عمل به ازای خرید هر نوع ماده ی اولیه: مواد اولیه نیاز به تامین دارند تا بتوان با استفاده از آنها مواد غذایی را تولید کرد. تامین این مواد تنها در اول ماه رخ میدهد. یعنی این عمل تنها در حالت اول ماه احتمال رخدادن دارد. همچنین، پس از خرید حالت محیط عوض می شود و متغیر is_first_month صفر می شود.

با خرید مواد اولیه حجم آنها در حالت(state) عوض می شود. در تامین مواد اولیه به میزان قیمت در حجم مواد اولیه هزینه باید کرد که در این حالت پاداش منفی می گیریم. اگر ماده ای شرایط سخت برای تامین قرار داشته باشد، پاداش منفی حاصل از خرید آن را نصف حساب می کنیم چرا که تامین آن نسبت به مواد دیگر هزینه بیشتری دارد و راحت نیست.

لازم به ذکر است که خرید مواد اولیه به میزانی به حالت اضافه میکند و همواره، مقدار مشخصی خرید انجام نمی شود. این میزان خرید وابسته به میزان تفاضای هر مادهی اولیه است. احتمال انتقال به حالتها بر مبنای عمل خرید بر مبنای همین میزان تقاضا تعیین می شود.

2. ۱۰۰ عمل به ازای تولید هر نوع ماده ی غذایی: مواد غذایی با استفاده از مقداری از مواد اولیه تولید میشوند. به همین دلیل، برای تولید یک عدد ماده غذایی به میزان مورد نیاز از مواد اولیه مورد استفاده کم میشود و در حالت اعمال میشود. همچنین، به تعداد مواد غذایی اضافه میشود چرا که تولید شدهاند. در صورت فرض داشتن، انبار میتوان حجم انبار را در حالت آورد و در صورت نداشتن، فضا پاداش منفی داد که برای سادگی این فرض در نظر گرفته نشده است. عمل تولید یک عمل deterministic است و با احتمال یک ماده ی اولیه به همان میزان کاسته و به تعداد ماده غذایی افزوده میشود. (با یک سطح بیشتر پیچیدگی میتوان میزان تولید را احتمالاتی و برخواسته از توزیعی درنظر گرفت.)

- 8. اعمال مربوط به تقاضا و فروش مواد غذایی: این عمل هنگامی رخ میدهد که مشتری از یک ماده غذایی تعدادی سفارش میدهد. در صورت موجود بودن این تعداد کالا، از تعداد کالا کاسته میشود و به میزان قیمت آنها به ما پاداش دادهمیشود. در این حالت که سفارش موقیت آمیز بودهاست، به احتمالی میزان تقاضا افزایش مییابد. فرض کنید این افزایش نیز احتمالاتی و برخواسته از یک توزیع نرمال با میانگین ۱۰ و واریانس ۱ باشد. این افزایش تقاضا میتواند به دلیل تبلیغات مثبت یک مشتری و بیان رضایت او در شبکههای اجتماعی و غیره باشد. اگر ماده غذایی درخواستی موجود نباشد، نارضایتی برای مشتری ایجاد میشود. به دلیل این که طبق prospect theory ما انسانها loss averse هستیم، ضریبی باید در مجازات عدم وجود ماده غذایی ضرب شود. این ضریب را ۲ در نظر میگیریم. یعنی، اگر مشتری را از دست بدهیم به میزان قیمت سفارش او نه تنها ضرر کردهایم بلکه به دلیل نارضایتی ایجادشده، دوبرابر این میزان پاداش منفی(مجازات) در نظر میگیریم. در این حالت که سفارش موفقیت آمیز نبودهاست، به احتمالی میزان تقاضا کاهش مییابد. فرض کنید این کاهش نیز احتمالاتی و برخواسته از یک توزیع نرمال با میانگین ۲۰ و واریانس ۱ باشد. این نارضایتی میتواند به دلیل تبلیغ منفی مشتری در شبکههای اجتماعی یا برای دوستانش باشد. در نتیجه، این عمل نیز به صورت احتمالاتی انتقال به سایر حالت را انجام میدهد و این احتمال متناسب با وجود یا عدم وجود کالا و میزان افزایش یا کاهش تقاضا و احتمال آنهاست.
- 4. اعمال مربوط به سرکشی به انبار: ۶۰۰ عمل در این بخش تعریف میکنیم. به این صورت که در پایان هر ماه، یک سرکشی به هر ماده اولیه(۲۰۰ تا) و یک سرکشی به هر ماده غذایی(۱۰۰ تا) انجام می شود. در هر عمل در صورت گذشتن از میزان ماندگاری مواد آن حجم ماده دور ریخته می شود و از حجم ماده در حالت کاسته می شود. همچنین، به دلیل این دور ریختن به میزان قیمت ماده دور ریخته شده پاداش منفی(جزا) دریافت می شود. این انتقال نیز به صورت deterministic اجرا می شود چرا که حالت دیگری وجود ندارد.(اگر احتمال خرابی داشته باشیم، می توان با یک احتمالی مواد را نگه داشت یا حجم مشخصی را دور ریخت. برای ساده سازی این فرض در نظر گرفته نشده است.)
- 5. عمل رسیدن به سر ماه: پس از رسیدن به سر ماه متغیر is_first_month به عنوان پرچم در حالت ۱ می شود و تغییر حالت با احتمال ۱ رخ میدهد. لازم به ذکر است که مابقی المان های حالت به جز میزان تقاضای مواد اولیه ثابت می مانند.

در هر ماه میزان تقاضای هر ماده غذایی تغییر میکند. فرض میکنیم میزان تقاضای هر ماده ی غذایی با یک ضریب بین ۱ تا ۱۰ تعریف می شود که بر مبنای داده قدیمی (عملکرد شرکت در سالهای قبل) این ضرایب محاسبه شده است. پس از رسیدن به سر ماه، به ازای هر ماده ی غذایی میزان محبوبیت (تقاضا) مواد اولیه به کار رفته در آن را تغییر می دهیم. به این صورت که، میزان تقاضای هر ماده اولیه را به میزان تقاضای ماه قبل ماده غذایی تقسیم و در میزان تقاضای این ماه ماده ی غذایی ضرب می کنیم. این کار را به ازای همه مواد اولیه ی همه مواد غذایی تکرار می کنیم و میزان تقاضا (محبوبیت) جدید مواد اولیه در ماه جدید را محاسبه می کنیم و در حالت اعمال می کنیم تا بتوان میزان خرید مواد اولیه را بر مبنای تقاضا در ماه جدید محاسبه کرد. پس، تغییر حالت با تغییر پرچم و میزان تقاضای مواد اولیه صورت می پذیرد. این تغییر نیز به صورت این تغییر طوt تعامالاتی دارد که در آن صورت این تغییر (می توان فرض کرد که محبوبیت در هر ماه نیز یک توزیع احتمالاتی دارد که در آن صورت این تغییر حالت به صورت احتمالاتی دارد که در آن صورت این تغییر حالت به صورت احتمالاتی در می آید که برای ساده سازی در نظر گرفته نشده است.)

حال که حالات، اعمال، نحوه ی انتقال از یک حالت به حالت دیگر به همراه احتمال آن و پاداش دریافتی مشخص شد ما یک مدل MDP برای این مسئله داریم که میتوانیم با روش policy iteration عمل بهینه را به ازای بودن در هر حالتی محاسبه کنیم.

این مسئله یک مدل MDP است چرا که دنیا از حالاتی تشکیل شده است و تعداد این حالت بسیار بیشتر از یک است. در هر حالت ما عملی انجام می دهیم که منجر به تغییر حالت و گرفتن پاداشی می شود. پاداش متوسط هر عمل در هر حالت و احتمال جابجایی از هر حالت به از ای عمل با یکدیگر متفاوت است و این ذات این مسئله است

